

STANOWISKO
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 13 grudnia 2019 r.

Krajowa Rada Sądownictwa z głębokim niepokojem zauważa, że wszelkie działania podważające legalność powołanych sędziów godzą bezpośrednio w wymiar sprawiedliwości, jak też niezawisłość sędziowską.

Zgodnie z art. 179 Konstytucji RP, powołanie na urząd sędziego należy do wyłącznej kompetencji Prezydenta Rzeczypospolitej, która nie podlega kontroli i jest wolna od wpływu ze strony wszystkich innych organów państwa jak też nie podlega jakiegokolwiek merytorycznej ocenie. W związku z tym, tryb powoływania sędziów, jaki istnieje w polskim systemie prawnym, nie może prowadzić do podważania ich legalnej pozycji w wymiarze sprawiedliwości. Tak też stwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 5 czerwca 2012 r. sygn. K 18/09.

Mając na względzie powyższe, Krajowa Rada Sądownictwa stanowczo sprzeciwia się wszelkim działaniom mającym na celu negowanie systemu powoływania sędziów w Polsce, jako destabilizującemu Państwo i godzącemu w interesy obywateli Rzeczypospolitej Polskiej. Także udział Krajowej Rady Sądownictwa, jako organu opiniodawczego, nie może rodzić wątpliwości co do bezstronności sędziego powoływanego na stanowisko przez Prezydenta RP, na co zwrócił również uwagę Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 19 listopada 2019 r. (teza 133).

Tezy przedstawione w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2019 r. sygn. akt III PO 7/18 prowadzą do niedopuszczalnej konkluzji, że sędzia powołany przez inny organ niż Krajowa Rada Sądownictwa, w kształcie, w jakim istniała przed 6 marca 2018 r., np. Radę Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, nie jest legalnie powołanym sędzią i nie może sprawować swojego urzędu, bądź też powinien być pozbawiony stanu spoczynku.

Należy też zwrócić uwagę, że, zgodnie z art. 87 i 88 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 825) rozumianymi *a contrario*, wyrok ten – jako nie posiadający mocy zasady prawnej – nie wiąże nawet innych składów Sądu Najwyższego, tym bardziej nie może więc wiązać innych sądów i organów Państwa.

Niedopuszczalne jest stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 5 grudnia 2019 r. co do tego, że Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego, której sędziowie zostali pozytywnie zaopiniowani przez Krajową Radę Sądownictwa, nie jest sądem

w rozumieniu prawa Unii Europejskiej oraz prawa krajowego. Przedstawione w wyroku z dnia 5 grudnia 2019 r. stanowisko Sądu Najwyższego nie może wiązać żadnego sądu w Polsce.

Krajowa Rada Sądownictwa jednoznacznie stwierdza, że wszelkie działania podważające legalność powołania sędziów powinny spotkać się ze stanowczą reakcją uprawnionych do tego organów.